

عنوان مقاله:

گلیم ژنده به مثابه هنر بازیافت

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی هنرهای تجسمی و محیط زیست با رویکرد هنر بازیافت (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

سمانه کاکاوند - استادیار دانشکده هنرهای کاربردی دانشگاه هنر تهران

خلاصه مقاله:

دوری از اسراف و توصیه به قناعت از مهمترین اندرزهای دینی و ادبی در فرهنگ ایرانی- اسلامی است. شیخ اجل، سعدی شیرازی، باب سوم از کتاب گلستان و ششم از بوستان را به این مهم اختصاص داده است. ای قناعت، توانگرم گردان که ورای تو هیچ نعمت نیست (گلستان سعدی، باب قناعت) در روزگاری که مسائل زیست محیطی، توسعه پایدار و در مقیاس ملی اقتصاد مقاومتی مطرح است، ضروری ست فرهنگ مصرف رایج کنونی، در تمامی زمینه ها آسیب شناسی و بازنگری شود. ایران کشوریست که بسیاری از بحرانها را از سر گذرانیده و باز هم جانی تازه یافته است. مطالعه سبک زندگی پیشینیان و گنجاندن الگوها در ظرف زمان حال راهی برای برون رفت از مشکلات است. درایت و تدبیر هنرمندان این سرزمین در تولید صنایع دستی موجب شکوفایی اقتصاد بوده و هست. مقاله پیشرو در پی آن است که یکی از انواع دستبافته های سنتی استان قزوین، گلیم ژنده را به عنوان یکی از مصادیق هنر بازیافت معرفی نماید. هدف از نوشتار حاضر جلب نظر پژوهشگران به ظرفیتهای بازیافتی و درآمدزای نهفته در ژنده گلیم یا گلیم ژنده ایرانی است. سوال اصلی پژوهش این است که شاخصه های بازیافتی گلیم ژنده چیست مطالعات کتابخانه ای منابع گوناگون داده های خام تحقیق را فراهم آورد. بخشی دیگر از اطلاعات، حاصل ثبت مشاهدات نگارنده از بافته نامبرده است. نتایج پژوهش حاکی از این است که افزایش میزان تولید گلیم ژنده با در بر داشتن شاخصه های هنر بازیافتی میتواند منجر به رونق تولیدات روستایی و ترویج فرهنگ صحیح مصرف شود.

کلمات کلیدی:

گلیم ژنده، هنر بازیافت، بوئین زهرا، فرهنگ صحیح مصرف، مواد دور ریختنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1015047>

